

Сковорідка

Читай гарячою!

**Кому дісталось
сковорідкою?**

**Слава Куцай про відео-
відповідь Могилянської
Школи Журналістики
Табачнику**

**Вибори до студколегії:
нюанси процесу**

**Що думають могилянці
про вислів:**

**“Могилянка
вже не та”**

Історія студента з олівцем

**Курйози
студентського життя**

вишкварки

**Неприступна могилянська
“Троя”: корисні поради для
студентів**

ВИБОРИ СК: нюанси процесу

Вибори до Студентської колегії закінчились, переможців оголосили, і ми спробуємо підбити підсумки.

Передісторія

Попередня СК встигла прославитись кількома скандалами, в тому числі – щодо фінансових махінацій з проїзними, до того ж поступово розвалювалась. Закінчилось все тим, що Квіт її просто розпустив (хоча там майже не було що розпускати) і скликав Ініціативну групу (ІГ). Вона мала виконувати функції СК до виборів і зайнятися підготовкою останніх, в тому числі розробити зміни до положення «Про студентське самоврядування» з метою недопущення повторення подібних проблем в майбутньому. ІГ успішно виконувала своє призначення й 21 грудня 2012р. Студентська конференція затвердила нове положення, яке потім, згідно з правилами, затвердила Академічна конференція.

Блоки

Вибірчий процес став черговим підтвердженням кризи, у котрій перебуває наша система самоврядування. 20 січня було сформовано Вибірчу комісію (ВК), яка почала реєстрацію блоків. Оскільки на вечір 25 січня була заявка лише від одного блоку, ВК була змушена продовжити прийом заявок до неділі 27-го. *Вже це вказувало на те, що студентство цього року не надто цікавиться самоврядуванням.* Зрештою, блоків було зареєстровано три: «Lotus», «Плац 3,14» та «Level Up». «Плац 3,14» складався значною мірою зі студентів, що мають стосунок до «Свободи». Це негативно відобразилося на ставленні студентів до блоку та викликало звинувачення у спробі політизації студентського самоврядування. У «Level Up» були звичайні (наскільки це можливо в Могилянці) студенти, переважно 2-3 курс, але складалося враження, що вони не знають, на що йдуть. Крім того, за чутками, за ними стояв Шакро Мачаваріані — член СК попереднього скликання, який разом з Віталієм Билівом був замішаний у махінаціях із проїзними, за що їм обом була висунута догана та розірвана Корпоративна угода з ними. Загалом багато що вказувало на те, що в разі їхньої перемоги нова СК, швидше за все, повторила б долю попередньої.

На чолі «Lotus`а» (а тепер вже нашої СК) стояв

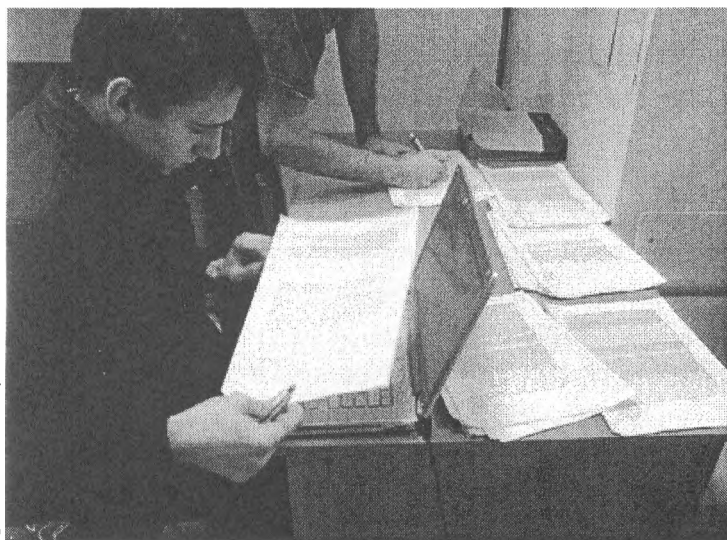
Назар Мочула, політолог 4-го курсу. Перевагою блоку було те, що значно більша частина його членів була відомою могилянському загалу, на відміну від інших блоків, зокрема Богдан Дурбак (організатор «Могилянка має талант») та ін. Разом із тим, семеро його членів вчаться на четвертому курсі, і хоча вони заявляють, що будуть вступати на магістратуру, якщо вони все ж не вступлять, то існує ризик нової кризи в діяльності СК. Більшість членів блоку є доволі активними, ініціативними й неординарними людьми. Проте існують деякі перестороги щодо їхньої поведінки в ролі членів СК. Частина членів «Lotus`а» схильні до **упередженої** критики адміністрації Могилянки. Вони мають дружні стосунки з Володимиром Пащуком — доволі креативною людиною, яка, однак, прославилася своєю неадекватною поведінкою (часто нападками) та конфліктами з адміністрацією, а зараз судиться з Могилянкою (бо вважає, що йому не вдалося вступити на магістратуру через навмисне заниження балів).

Перерва

А тепер до найцікавішого: 12 лютого виборча комісія повідомила про тимчасове призупинення виборів до СК та ініціювання змін до положення про студентське самоврядування. Підставою для цього стало порушення виборчого процесу, а саме провокація проти блоку «Плац 3,14» — розклеєні «агітаційні» листівки начебто від імені «Українського студента» та «Плацу 3,14» із заявами у нацистському дусі. Листівки були розклеєні 8 лютого і, що цікаво — 11 лютого хтось розклеїв на території Могилянки та поруч з нею наліпки з написом «God quit the Kvit» (Боже, звільни Квіта). Взагалі невідомо, чиїх це рук справа. Єдиною зачіпкою, яка може пролити світло на цю історію, є стаття про ці наліпки на неомарксистському сайті «Ліва справа» як про щось визначне. При цьому могилянська «Пряма дія» (ПД) заперечує свою участь у цьому (цілком імовірно, бо це дійсно не їхній стиль).

Фактично, на додачу до політизації виборів до СК, вони мали всі шанси перетворитись на політичну боротьбу в «найкращих» традиціях української політики, тому дії ВК були цілком виправданими. А втім, перенесення виборів, а тим більше зміна виборчої системи, категорично не задовольняла «Lotus» і могилянську «Пряму дію». Що цікаво: на студентській конференції 21 грудня, де обговорювали зміни до положення про студентське самоврядування й прийняли нове, не було жодної людини з ПД. Вони активізувались у цьому напрямку лише після того, як один із їхніх активістів (Богдан Білецький) став членом Lotus`а.

Як би там не було, зміни до положення могла внести лише студентська конференція, яка й була скликана 19 лютого. На конференції спочатку виступила Зоряна Черненко (викладач, правник, випускниця Могилянки) і розповіла про свій досвід перебування в СК у 1998-99 роках, коли ще була мажоритарна система (по представнику від факультету) та чому вона вважає необхідним повернутися до неї. Потім виступив Гліб Козак, голова СК 2007–2009 років (саме ця студколегія прославилася проведенням «Кришталевого Сковороди»), та розповів, чому він вважає блокову систему ефективнішою. Після цього почалося обговорення, а потім голосування, в результаті якого пропозицію внести зміни до виборчої системи було відхилено.

Між іншим, вперше пані Зоряна закликала скасувати блокову систему виборів до СК та повернутись до мажоритарної ще на Академічній конференції 14 січня. С. Квіт тоді заперечив, закликавши затвердити те, що пропонують студенти. Положення тоді затвердили, але невелика група викладачів проголосувала проти.

Агітація

Тут варто сказати про ще одне враження від виборів. Якщо порівнювати вибори кінця 90-х, про які розповіла пані Зоряна, то тоді кандидати самостійно обходили всі групи свого факультету (або стільки, скільки могли) і особисто агітували за себе. Зараз же ми всі мали змогу бачити глянцеві плакати Lotus'a. До речі, одним із аргументів проти мажоритарки на студконференції було те, що виборчий процес вже почався, про все домовлено, «гроші витрачено...». Якщо коротко — *наші вибори перетворилися на боротьбу брендів.*

Так чи інакше, а вибори продовжились. Виступи блоків на дебатах, які відбулись 11 березня, остаточно розставили всі крапки над «і». Промовистою є сама кількість представників блоків на дебатах — від «Lotus'a» було 8 людей (всього в блоках по 10), від «Плацу 3,14» — 5, а від «Level Up»... — 2 та ще й без свого голови. «Lotus» виступив там досить добре, чого не скажеш про інші два блоки. «Плац 3,14» справляв враження розгубленості та невідповідності. Наприклад, коли в Михайла Кублія, який мав відповідати за

співпрацю зі студентськими організаціями, попросили назвати якісь студорганізації, він зміг назвати лише... «Український студент» та студентську охорону. Хлопці з «Level Up» натомість чесно визнали низький рівень мотивації у своїх членів, що ще більше знизило їхні шанси на перемогу.

Результати

Що ж до тижня голосування, то явка у 472 людини (16%) каже краще, ніж будь-які слова (для порівняння — на попередніх виборах, два роки тому, проголосував 1221 студент). Звісно, таке падіння викликане не лише зміною студентів, а й тим, як проводились ці вибори — перерва виборчого процесу, перший тиждень після ТСР у т.д. А також надзвичайно низькою активністю агітації (власне, єдиним блоком, який вів хоч якусь агітацію, був «Lotus»). Загальні результати: «Lotus» — 239, «Плац 3,14» — 106, «Level Up» — 100.

Що чекати?

Мабуть, окремо варто згадати ще про програму «Lotus'a», яку їм тепер належить виконувати. Особисто мене чи не найбільше непокоїть пункт про поселення в гуртожитки. Новообраній СК не до вподоби система, за якої спочатку поселяють першокурсників БП, а далі вже, за залишковим принципом — магістрів. Можливо, така позиція зумовлена тим, що більшість із них на четвертому курсі, але чому вони не задумались про те, що, може, ця система правильна? Адже першокурсникам і справді набагато важливіша й потрібніша гарантія поселення до гуртожитку. А якщо ця система справді суперечить положенню «Про гуртожитки НаУКМА», то, може, краще змінити положення, а не систему? Насамкінець, хочу сказати, що, на мою думку, перемога «Lotus'a» — далеко не найгірший варіант, який міг бути, адже це — активні люди з бажанням щось робити, і я вірю, що вони справді будуть діяти. Але разом з тим є певна пересторога — чи готова наша нова СК не лише конфліктувати з адміністрацією, але і співпрацювати з нею та йти на компроміси? І як вона буде діяти в тих питаннях, ставлення до яких серед самих студентів є неоднозначним? Будемо сподіватися, що вони діятимуть розсудливо. За новим положенням, прийнятим у грудні 2012 року, «виборчий блок, який за результатами голосування ВК визнаний переможцем, набуває повноважень СК через один календарний місяць після офіційного повідомлення ВК про результати виборів». Тобто в Lotus'a є ще цілий місяць до 15 квітня, щоб все обдумати, перейняти досвід та естафету в нинішньої ІГ та накреслити план дій. Незважаючи ні на що, бажаю новообраній СК на снаги та успіхів.

P.S: як стало відомо, у вівторок 19 березня «Плац 3,14» подав апеляцію, ІМХО ці хлопці не вміють програвати з гідністю.

Тарас Білоус

Могилянка вже не та...

Кілька років тому, після вступу на перший курс КМА, я вперше почув цю фразу... «Могилянка вже не та...». Це сказав мені мій однокурсник (такий же фреш, яким тоді був і я). Тоді цей закид викликав здебільшого емоції, оскільки можливості якось її проаналізувати ще не було. Нам, малим фрешам, просто хотілося довести, що ми нічим не гірші/не дурніші за тих інших першокурсників, які були до нас. Комусь, звичайно, було байдуже. Хоча зараз здається, що байдуже стало лише з часом, а на першому курсі ці питання ще обговорювалися. Ну не було чим зайняти себе, тож плескали язиками, наводячи аргументи «за» і «проти», нічого при цьому не розуміючи.

Прийшов другий курс (тепер навчаюся на першому році магістерки з історії). Пам'ятаю, як дехто спостерігав за перебігом вступної кампанії, за новими, тепер вже звичними, правилами (за результатами ЗНО та середнім балом атестату). «Могилянка вже не та...», — тоді ця фраза стала популярнішою, а на нових фрешів дивилися, як на інопланетян. Дехто. Звичайно ж, не всі.

Цю історію можна продовжувати. Ностальгія за «тією» Могилянкою, мабуть, є «хворобою» сталою. Вона вражає студентів від третього курсу і далі. Іноді трапляються випадки захворювання у другоккурсників. Тут вже і атмосфера стає «недружною», і правила змінюються «не в найкращий бік», і ще купа всіяких пояснень. Забувається при цьому, що у багатьох випадках це не «Могилянка вже не та...», а сприйняття її вже «не те», адже неможливо завжди бути замріяним фрешем.

Але правда у цьому все-таки є. Могилянка справді не та. Не так давно з'явилася бібліотека Антоновичів, і відпала потреба заповнювати форми замовлень від руки. «Антоновичі» з часу відкриття були не лише бібліотекою. Точніше, протягом певного часу бібліотекою вони були меншою мірою, ніж зараз. Туди завжди йшли «повчитися», але далеко не завжди вдавалося це робити. Це був радше такий собі центр із вай-фаєм та книжками, де можна поїсти (в основному, чомусь ми раніше ходили їсти саме туди), поговорити, ну і почитати.

Ще був «Полонез» — невеличке кафе в приміщенні Гостинного двору, відоме тим, що там дуже любили посидіти деякі викладачі разом зі студентами за чашкою кави (або не тільки). Заклад був дуже популярним серед могилянців, бо смачно, швидко і недалеко. «Полонез» закрили кілька років тому, що для багатьох стало неприємною новиною.

А знаєте чого не було в «тієї» Могилянки? Реклами. Так, реклами в корпусах, невідомо кому потрібної і невідомо навіщо встановленої. Коли черговий раз проходжу повз реклами тампонів, у мене виникає запитання: чи я потрапив «не туди», чи рекламодавці в нашій країні такі неосвічені, чи той, хто дозволив розміщення цієї реклами в корпусах, щось переплутав...

Втім, є також і речі, які залишилися без змін. Завжди традиційно відзначалися деякі ключові дати: День академії, дні факультетів тощо. Успішність, щоправда, кожного року різна: іноді можна потрапити на, м'яко кажучи, нудну виставу. Незмінною залишилася і впевненість багатьох могилянців у власному інтелекті, так само не завжди виправдана.

Максим Свєженцев

Що думають могилянці про вислів: "Могилянка вже не та"

Запитання "З чим у вас асоціюється фраза "Могилянка вже не та?" викликало досить цікаві реакції та відповіді. Опитування було проведене в рамках участі студентів з різних факультетів та курсів, що допомогло нам отримати загальну картину. А загальна картина така: фреші та студенти молодших курсів в основному не є достатньо обізнаними у цій темі, що виявляється у свіжості та поверхневості їхніх поглядів, тоді як старшокурсники, магістри підходять до вищезгаданої проблеми серйозно та виважено — одразу помітно, що їх це уже "допекло". Загалом думки варіюються від скептичності щодо епатажу, який апріорі вміщує в собі ця фраза, і до філософського прийняття закономірних змін. Із 25 опитаних людей п'ятеро відповіло, що "дівчата стали гарніші", четверо пов'язали цю асоціацію з конкретними особами, троє відмовились відпускати коментарі, а один навіть пожалівся, що харчі в столовці подорожчали. Наводжу тут відповіді, що висвітлюють альтернативні точки зору:

"Вона якось змінилась? Важко дати відповідь на це запитання, тому що для мене це поняття ("Могилянка") не є чимось вкрай важливим та цілісним. Останнім часом я туди приходжу, щоб відсидіти пари".

Настя, ФГН, БП-1

"На жаль, раніше студенти працювали на елітний статус свого вишу, а зараз елітний статус працює на своїх студентів".

Ангела, ФІН, БП-2

"На плацах заборонили курити, і через це там нікого немає — всі сидять по пузатих хатах та кофехаузах, як мажори. Але взагалі повертатись в минуле, постійно щось згадувати — це нерозумно, тому треба щось змінювати в структурі. Наприклад, у виборах раніше брали участь півтори тисячі студентів, а цього року лише біля 470-ти. Всім байдуже і ми збираємось над цим працювати".

Назар, ФСНСТ, БП-4

"Я не буду тут розтікатись водою по деревині про зміну цінностей, ставлення до навчання, зниження загального "могилянського" духу, бо це все просто сухі факти. І навіщо уподібнюватись до радянських бабусь, що постійно згадують колишні дні? У нас є сьогоднішня ситуація, яку треба приймати, і зміни, з нею пов'язані, є закономірними та невідворотними. Шукаймо в цьому процесі позитив".

Олеся, ФГН, МП-1

"Особисто для мене — це зниження та неповага до цінностей, які Брюховецький вкладав у своє "дітище" відпочатково. Деякі фреші зараз навіть не знають, для чого він цю академію відновлював, і що він хотів у ній втілити. Це можуть пов'язувати з відмінною вступних іспитів, але, очевидно, що студентам просто стає до всього байдуже".

Анонім, ФПвН, МП-1

Історія студента з олівцем

Як ви вже здогадалися, йдеться про кампанію «Проти деградації освіти» (ПДО), що виникла як реакція на поданий у 2010 році Міністерством освіти й науки законопроект «Про вищу освіту». Кампанія триває вже третій рік і за цей час, завдяки зусиллям студентів (значною мірою саме могилянців) та організацій, досягла неабияких успіхів. Найважливішим є те, що жодна редакція ганебного законопроекту досі не винесена на голосування у Верховній Раді та не набула чинності, про що йтиметься далі.

Початок кампанії

22-го грудня 2010 року у Верховній Раді сімома депутатами (регіоналами Єфремовим, Ківаловим і Луцьким, литвинівцями Зарубінським і Шаровим, комуністкою Самойлик і позафракційною «тушкою» Логвиненком) зареєстровано законопроект «Про вищу освіту» №7486-1. Ще до реєстрації він викликав значне занепокоєння у студентських колах, адже згідно з ним: *нівелювалося ЗНО і запроваджувалися вступні іспити, що повернуло б високий рівень корупції до ВНЗ; дозволялося необмежене збільшення вартості навчання за контрактом протягом періоду навчання, відраховувати студентів за порушення будь-яких, встановлених університетом, правил; скасовувалася гарантія про прийняття на перший курс за державним замовленням студентів дистанційної (заочної), вечірньої та екстернатної форм навчання; втрачало чинність положення про мінімальну межу фінансування підготовки кадрів та можливості поєднання форм навчання; держзамовлення скорочувалося на 42%.*

У законопроекті також була прописана скандальна норма, згідно з якою тип вищого навчального закладу визначається кількістю студентів, які у ньому навчаються. Відповідно до цієї норми Києво-Могилянська академія мала стати КОЛЕДЖЕМ.

На час реєстрації законопроекту невдоволені можливими нововведеннями організації вже встановили контакти між собою. Серед них, зокрема, були також Спудейське братство, Студентська колегія НаУКМА (активними учасниками ПДО були і залишаються Громадянський рух «Відсіч», Незалежна студентська профспілка «Пряма дія», Українська асоціація студентського самоврядування, Фундація регіональних ініціатив). Почалися протести, які тривали протягом зими, весни, літа, осені 2011р. (окремі акції проти міністерських нововведень відбулися ще восени 2010-го). Цього ж, 2011-го року, відбулися три всеукраїнські студентські акції. На підтримку вимог відкликати законопроект з реєстрації вийшли студенти у Києві, Львові, Одесі, Донецьку, Луцьку, Рівному, Івано-Франківську, Хмельницькому, Житомирі, Сімферополі, Дніпропетровську, Луганську, Харкові, Тернополі, Кам'янці-Подільському, Каневі, Каховці, Миколаєві, Бердянську та Острозі. Внаслідок цих дій законопроект все ж було відкликано з реєстрації, але ті ж політики натомість почали просувати трохи покращений його варіант вже від імені уряду (хоч насправді обидва законопроекти розробляло Міністерство освіти і науки).

За якісне та доступне навчання!

Акція проти деградації освіти.

31 січня 09:15

Грушевського, 18/2 .

Група Згуровського

Переломний момент стався 10 січня 2012 року. Під час розгляду Поджувальною радою депутатських фракцій питання про винесення законопроекту на голосування, студенти прорвалися до приміщення комітетів Верховної Ради, де проходило засідання. Це змусило прем'єр-міністра Миколу Азарова шукати компроміс з противниками «табачного» законопроекту і створити робочу групу з його доопрацювання. Очолив її ректор КПІ Михайло Згуровський, а до її складу ввійшли студенти, викладачі, академіки, громадськість (серед них і представники НаУКМА: С. Квіт, М. Винницький, В. Моренець, А. Мелешевич та ін.).

За майже рік роботи цієї групи понад сто ВНЗ і стільки ж освітян, експертів, вчених надіслали близько **10 тис. сторінок зауважень і пропозицій**, в результаті чого було створено новий законопроект про вищу освіту. Громадський законопроект забезпечував автономію університетів, віддаючи більшість повноважень міністерства незалежній освітянсько-громадській структурі, гарантував право на стипендію, рівноправний доступ до освіти (незалежно від товщини гаманця), інтеграцію вищої освіти України до євро-

пейського простору (прописавши процедуру визнання іноземного диплому та вводячи PhD). Крім того, законопроект від робочої групи **не містив безглузвих заборон щодо системи Liberal Art Education і перехресного вступу**, хоча й не був абсолютно ідеальним, бо освітяни були змушені шукати компроміс із Міністерством.

Про законопроект схвально відгукувались представники як влади, так і опозиції. М. Азаров, попри різке несприйняття громадського законопроекту Міністерством освіти і науки, неодноразово публічно висловлював йому свою підтримку й обіцяв подати до Верховної Ради від імені Кабінету Міністрів. 3 грудня 2012 р. Кабмін на своєму засіданні схвалив законопроект «групи Згуровського», однак до Верховної Ради його подано не було (його було зареєстровано пізніше депутатом Балогою, який погодився це зробити на прохання громадськості). Натомість 28 грудня 2012 р. від імені нардепів-регіоналів С. Ківалова, М. Сороки і Г. Калетніка в парламенті було зареєстровано чергову редакцію «табачного» законопроекту.

Відновлення кампанії

Такі дії Азарова викликали обурення студентів, реакція яких не забарилася, і **7 лютого** близько 200 представників київських ВНЗ (найбільш організованими, певна річ, були могилянці, котрі «окупували» автобус, що їхав від Конtrakтової площі) прийшли до Кабміну, аби запитати Миколу Яновича, що ж сталося із законопроектами про вищу освіту. Оскільки сам прем'єр-міністр запитання «проігнорував», студенти влаштували театралізоване дійство, яке демонструвало, що ж відбулося насправді. Азарова було зображено як крутія-наперсточника, який надував академічну спільноту. За намовою Табачника він украв законопроект групи Згуровського і підмінив його на законопроект ККС, таким чином перетворивши громадян на тих, кого шулерським жаргоном називають «лохами». Скандувалися гасла на кшталт «Азаров у кабміні – освіта у руїні», «Не вирішиш питання – отримаєш повстання», «Азарову — освіта, як мертвому — кобіта!» та ін. Насамкінець, пройшовши маршем до станції метро «Арсенальна», студенти оголосили про відновлення кампанії «Проти деградації освіти» і заявили, що робитимуть усе для того, щоб законопроект КоСяК (за прізвищами авторів) не став законом. Хоча акція й носила характер попереджувальної, вона дала несподіваний результат: одномартієць Азарова регіонал С. Тігіпко виступив на захист саме громадського законопроекту «Про вищу освіту», і ця думка може вплинути на позицію інших депутатів-регіоналів.

На відміну від прем'єр-міністра, молодь дотримала свого слова: **27 лютого** вийшла на наступний протест. Цього разу акція відбулася на вулиці Банковій біля будівлі комітетів Верховної Ради, де проходили комітетські слухання щодо законопроектів про вищу освіту. Студенти вимагали від регіоналів відкликати зареєстрований ними законопроект і викликали його авторів – Ківалова, Калетніка і Сороку на принесений із собою килим. Депутати на запрошення так і не вийшли, тож замість них на килимок поставили трьох керамічних свиней-скарбничок, які символізували не лише самих регіоналів-«законописців», а й те, що чиновники хочуть збагатитися за рахунок освіти. У прорізи на спинках свиней студенти кидали свої вимоги і пропозиції, написані на папірцях. Акція супроводжувалася виступами студентів, биттям у барабани та відра, стуком пляшок, наповнених монетами, драйвовою музикою. Потім декілька представників після суперечки з міліцією таки занесли скарбнички до зали слухань

і вручили депутатам. Протест 27 лютого був чи не найкраще висвітлений у ЗМІ за всю кампанію, адже репортаж про акцію зробили, зокрема, телеканали ТСН, ICTV, 5-й і 24-й канали, Голос.ua, Радіо Свобода, Skrypin Production, написали видання «Українська правда», «Український тиждень», «День», «Коментарі», «Тексти.org.ua», «Україна молода», «Інтерфакс Україна» тощо. А Києво-Могилянська фундація Чикаго зробила цілий ролик, присвячений цьому протесту, й має намір розіслати його всім американським конгресменам.

Отже, кампанія «Проти деградації освіти» наразі досягла проміжної мети – вона зупинила просування «табачного» законопроекту, але він все ще зареєстрований у Верховній Раді, а, отже, існує ймовірність його прийняття. Основними його загрозами залишаються:

- Відсутність гарантії на отримання стипендії;
- Можливість щорічного підвищення вартості контракту протягом навчання;
- Відрахування за порушення будь-яких, встановлених керівництвом університету, правил;
- Скасування унікальної для України могилянської системи Liberal Art Education;
- Повернення вступних іспитів, а з ними і хабарництва, при вступі до ВНЗ.

Те, як розвиватимуться події далі, залежить значною мірою від студентів, від їхньої активності.

Слідкуйте за подіями тут: facebook.com/NIdegradaciiosvity; vk.com/ni_deg_osvity

Курйози студентського життя

Все за правилами

Надзвичайно цікавий прецедент мав місце в Оксфорді цієї зими. Студент, прийшовши здавати екзамен з історії, почав вимагати від викладача законної компенсації – келиха елю і окорока, оскільки це положення було прописане в правилах 1250 року (які відтоді не змінювалися).

Після тривалої суперечки студент погодився на колу і гамбургер. Інцидент начебто був вичерпаний, але вже через два дні студента з університету виключили. А все тому, що викладач не полінувався прочитати старі правила, де й натрапив на пункт «кожен студент, відповідаючи перед викладачем, повинен зняти капелюх і мати меч при боці». Здавалося б, саме час вигнати з Оксфорду усіх хлопців, але тут обмежились одним. Щоб знав.

дент, відповідаючи перед викладачем, повинен зняти капелюх і мати меч при боці». Здавалося б, саме час вигнати з Оксфорду усіх хлопців, але тут обмежились одним. Щоб знав.

Порушувати правила правильно

Байрон був, очевидно, розумніший за сучасного студента з Оксфорду, тому правила вивчав уважно. Отож, Джордж любив тварин, особливо собак. Але за правилами Кембриджу утримувати домашніх улюбленців суворо заборонено. На нещастя адміністрації, у тих же правилах подавався список улюбленців, яких можна вважати домашніми. Радий письменник виявив, що ведмідь домашньою твариною не вважається і... так, завів собі ведмежа. Канцелярія університету не раз намагалася щось із цим вдіяти, але проти правил не піде. Ведмідь виріс, а любов до тварин залишилася – згодом із Байроном у різний час жили лисиця, борсук, крокодил, орел, журавель і чапля.

Расовий конфлікт

А от із МДУ одного студента не виключили, хоч це, мабуть, пішло б йому на користь. Одна з робочих мов університету – англійська, і саме це стало причиною ситуації. Студент, який прогуляв усі лекції, не мав найменшого уявлення про те, як виглядає викладач. Отож, стоїть він біля дверей до аудиторії напередодні іспиту (що характерно – з технічного предмету) і своїми двома метрами зросту затуляє всіх. Ззаду до нього підходить невисокий афроамериканець (той самий викладач) і чистою російською делікатно запитує:

– Ви до мене на екзамен?

Студент, оцінивши расову приналежність співрозмовника, після певної паузи видушив із себе:

– Ну...

Скривившись, викладач зник в аудиторії, а здивовані одногрупники запитали студента:

– Ти з ним чого англійською говориш?

– Та він же ж російську не розуміє... І додав: – А я розумію, чого він образився...

– ?

– Ну, негр. Я ж йому відповів мовою його корінних власників...

На превеликий жаль студента, цю фразу викладач теж почув. Але обмежився лише двійкою за екзамен.

Також люди

Остання на цей випуск ситуація відбулася також у Москві, в авіаційному. Отож, там було два викладачі вищої математики – на дві групи відповідно. Предмет, кажуть, важкий, а там узагалі більша частина групи з першого разу не могла скласти. І от, після здачі (успішної!) «вишки» один студент заходить у їдальню, слідом за ним оці два викладачі, і він стає свідком діалогу:

– Ну що, скільки в тебе двійок після першого разу?

– 12.

– А в мене 14, я виграв!

І в супроводі сповзання студента на підлогу один віддає іншому 500 рублів...

Кому дісталося сковорідкою

Тут можна ознайомитися з неймовірними «ляпами», які коли-небудь зривалися з язика (чи іншого місця) і до глибини душі образили «Сковорідку»

Персона, яку хряснула новонароджена «Сковорідка», нікого не здивує, адже ним є знаний могилянкофоб, за сумісництвом міністр освіти і науки **Дмитро Табачник**, відомий також під прізвиськами «руській дворянин» (за його власним висловом) і «собачник».

Як відомо, кілька тижнів тому Д. Табачник назвав Могилянку світською левицею. Цитуємо: «Є така сумновідома російська світська левиця, яка ні співати, ні танцювати, ні грати на сцені не вміє, але скандалить на будь-яких світських тусовках, підтримуючи до себе сумнівний рівень уваги. Так от у нашій освіті теж є така собі світська левиця. Це — Києво-Могилянська академія».

На закид швидко відреагували студенти Могилянської школи журналістики, котрі не менш (а навіть набагато більш) метафорично розповіли у своєму ролику, який «сумнозвісний ЖЕК» існує в нашій освіті, до якого скільки не звертайся, щоб щось полагодив — нічого. Наразі ролик набрав вже **понад 25 тисяч** переглядів на Youtube.

Ми звернулися до студентки МШЖ і учасниці ролику Слави Куцай

— Чи довго ви думали над створенням відео?

Довго думати у цій ситуації означало б, що Могилянка проковтнула закид на свою адресу. Відповідати треба було одразу.

— Писали сценарій гуртом?

Ідея зняти ролик народилась у авторів програми "Страх і ненависть у політиці" Сашка Чубка та Євгена Саватєєва. Дуже раджу з ними поспілкуватись.

Сашко підійшов до мене на перерві, запитав, що я думаю про слова Табачника. Вчасно підійшов, бо я саме думала про них, і мені кортіло розділити з кимсь свій "праведний гнів": «Це — черговий faceralm, — кажу, — і, якщо Табачник "світськими" заходами вважає те, що ми боремось за наші цінності, у нас тут вистачає "світських" левів та левиць, але пан Міністр в його поважному віці в ролі приборкувача якось... не дуже». Ми з цього мого пафосу за мотивами еротичних ігор посміялися і почали шукати інші порівняння.

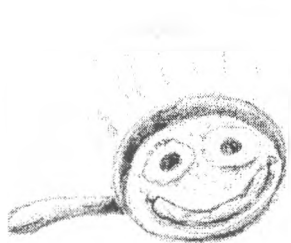
— Чи були у вас ще якісь ідеї з висловами про Табачника, які ви не розмістили у відео? Якщо так, то які?

Взагалі мені хотілося у той момент сказати пану Міністру значно більше, бо своєю спробою провести паралель між Могилянкою та персонажем, добре відомим молоді, він вкотре продемонстрував, наскільки насправді далекий від того середовища та його інтересів, яке намагається контролювати. Краще б вже цитував Сенеку чи свого улюбленого Шпенглера.

Я б, мабуть, порівняла пана Міністра ще із Катоном, в позі якого він незворушно стоїть (в них дуже багато спільного із цим давньоримським чиновником, який не любив греків так само, як Табачник не любить усіх, хто є носієм європейських цінностей): англійська друга робоча — "ненужный язык" у парі з українською; програма PhD, унікальна для України, яка відкриває для молодих учених можливість отримати міжнародний досвід... Ні, це в плани чинного міністерства не вписується!

— Як гадаєте, що сказав/подумав Табачник, коли побачив ваш ролик?

Дмитро Володимирович зробив свій цивілізаційний вибір, чим втішений, а НаУКМА йому не акомпанує. Тому й настільки він до нас небайдужий. Навряд наш ролик його зворушив.

Вишкварки

Неприступна Могилянська Троя

*Поради для студентів НаУКМА, яким вкрай
важливо нелегально потрапити до
гуртожитку на Троєщині*

*Для того, щоб виконати надскладну місію — проникнути у святую святих Могилянки (на думку вахтерів), не потрібно мати жодних навичок, спорядження, зв'язку із супутником та інших при-
бамбасів із фільму «Місія нездійсненна». Просто переконайтесь, що: по-перше, вам неважливо, де
ви спатимете, по-друге, з ким і в яких умовах, оскільки вашою метою має стати цілковита відда-
ність спільній справі — успішно потрапити в гуртожиток.*

Операція «балкон» Спосіб пер-
ший: найекстремальніший. Вам знадоб-
ляться: сталеві нерви, палке бажання
довести справу до кінця, вірні поплічни-
ки «зсередини» об'єкта та покрівці або
інша постільна білизна. Шляхом нескла-
дних маніпуляцій вищезгадані покрівці
перетворюються на міцну багаторівневу
мотузку, поплічники – на тяглову силу, а
сталеві нерви – на засіб протидії неви-
мушеним ненормативним коментарям
під час подолання відстані від землі до
балкону другого поверху. Цей спосіб
вимагає найбільше інтелектуальних,
фізичних та психологічних затрат, проте
у вкрай складних випадках він обов'яз-
ково допоможе вам потрапити у непри-

ступний на перший погляд гуртожиток. Застереження: будьте готові до нелі-
цензійних аматорських відеозйомок абсолютно незнайомими людьми, які
тим часом нервово чекають своєї черги долі.

Тільки не «Здрасьте»

Спосіб «найпростіший»: покер
фейс та класичне "Добрий день/
вечір/ранок" з посмішкою на об-
личчі викликають менше підозр,
аніж відморожене "Здрасьте",
яке допоможе вам автоматично
по потрапити до "чорного списку".
При багаторазових повтореннях
маніпуляції, вахтерки починають
приймати вас за свого і навіть
допитуватись ваш номер кімна-
ти. І тут візьміть до уваги засте-
реження, що вигадана навімання
кімната має містити осіб вашої
статі, щоб не викликати у вах-
терки когнітивний дисонанс.

«Голодний студент». Наступний метод тісно пов'язаний із рутинними студентськими буднями. Вам до-
поможе спорядження із продуктів щоденного вжитку типу картопельки, хліба, майонезу, яєць, сметанки, які кори-
сніше буде нести в руках і напоказ, а не в підозріло чорному пакеті "Boss". Зазвичай такий набір стратегічних за-
собів викликає менше підозр у вахтерок, аніж великий торт "Київський" чи щось на кшталт цього. Увійдіть в об-
раз голодного хазяйновитого студента, який поспішає після пар, щоб скоріше задовольнити свої фізіологічні пот-
реби.

«Уявляєш, у мене душ зламався!»

Ще одним варіантом може бути почата «заздалегідь» розмова з вашим другом про важке гуртожитське життя. Пропонуємо теми: поламаний душ, постійне зникання їжі, шумні сусіди, зіпсована лампочка в туалеті, яку ніхто не хоче замінювати, нахабні чергові по кухні, що ніколи не викидають сміття та не виконують обов'язки. Діалог варто продовжувати декілька секунд (у зоні робочого місця вахтерки), намагаючись залучити її до інтриги та стати для чудожінки "своїм". Подальші дії: прощаєтеся зі своїм другом, домовляєтеся про вечірнє чаювання і розходитеся по різних крилах гуртожитку.

«Розтопилід-усмішка»

А інколи достатньо просто мати пробивного друга, бажано чоловічої статі, щоб легше було знаходити спільну мову з леді Вахтеркою. Проста фраза «Я хочу, щоб мій друг сьогодні переночував», сказана з правильною інтонацією та оформлена відповідною усмішкою, може наповал вразити охоронницю правопорядку. Майте на увазі, що такий спосіб годиться лиш у випадках одиничного переправлення та збігу певних фаз Місяця з ранньовесняною активністю кілець Сатурну.

Операція «Пральня»

Якщо ваш «внутрішній» помічник по проникненню має непогані акторські здібності та не проти їх застосувати на благо спільної справи, то «Пральня» саме для вас. Важливо: згодиться операція для тих, хто не звик йти легкими, тривіальними шляхами. Застосовуйте свою харизму з користю, викликайте вахтерку на двобій, театральнo заламуйте руки, робіть великі очі та голосно обурюйтесь, що ваші речі безсоромно були вилучені з пральної кімнати без вашого відома. Не соромтесь «чесно» зображувати себе жертвою, оскільки саме від якості вашої акторської гри залежить успішна переправа «безбілетника» на фоні вашого бурхливого діалогу.

Все легально

Трапляються випадки, коли компанії з декількох людей потрібно проникнути до гуртожитку, але не всі мають бажання та можливість залишитися на ночівлю. Тож схема така: ваші друзі, які живуть на іншому березі Дніпра і мають потрапити в метро до того, як воно припинить роботу, віддають свої студентські квитки та обмінюються люб'язностями з вахтеркою. Якщо ж ви не з цієї когорти, то вигідно використовуйте ситуацію та майстерно перевтілюйтеся в жителя гуртожитку і на правах «аборигена» потрапляєте до об'єкту.

Сподіваємось, що наші поради допоможуть усім охочим подолати систему хитро влаштованого контролю за циркуляцією студентів в гуртожитку, проте пам'ятайте, що, як і в будь-яких бойовиках, потрапити на об'єкт – ще не значить його підкорити, тож будьте напоготові.

Олеся Біда, Ірина Опаріна

Туди варто піти

22 – 28 березня:

Міжнародний фестиваль документального кіно

Детальніше із розкладом фільмів та майстер-класів можна ознайомитися на сайті <http://www.docudays.org.ua>

25 Березня (понеділок)

Прем'єра в Україні – ораторія

О.Тактакішвілі «Ніколоз Бараташвілі» у виконанні народної хорової капели «Почайна» та Національного ансамблю солістів «Київська камерата»

19:00

Національна філармонія України,
вул. Володимирський узвіз, 2

26 – 27 березня (вівторок, середа)

Прем'єра «ПРИБОРКАННЯ НОРОВЛИВОЇ» у театрі «Колесо»

19:00

вул. Андріївський узвіз, 8
Детальніше: <http://koleso.teatr.kiev.ua>

28 березня (четвер)

КВК «Міжуніверситетський Кубок дружби»: свято гумору та позитиву

18:00

Виступатимуть збірні НаУКМА, КНУ ім. Т. Шевченка, НУХТ, КНТЕУ, КНУКіМ.

КМЦ, вул. Іллінська, 9

30 березня (субота)

Семінар «Технологія підготовки та прийняття рішень владою»

15:00 – 19:30

Ключовий доповідач Лисицький Віктор Іванович, экс-урядовий секретар Кабінету Міністрів України, член Консультативної ради з питань інформатизації при Верховній Раді України.

Організатори: Асоціація інституцій громадянського суспільства «Діалог з владою» спільно з кафедрою геоінформаційних та аерокосмічних технологій Державної екологічної академії післядипломної освіти та управління відповідно до Програми співробітництва Україна – НАТО. Відбудеться у приміщенні Державної екологічної академії післядипломної освіти та управління:

вул. В. Липківського (Урицького), 35, корпус 2.

29 березня (п'ятниця)

Традиційний 21-й Ярмарок Кар'єри

13.00 – 16.00

Учасниками Ярмарку Кар'єри стануть 19 провідних компаній України та світу: 3М Україна, Danone, KPMG, L'OREAL Ukraine LLC, Nestlé, PricewaterhouseCoopers, Делойт, Ернст енд Янг, Інвестиційна група ІТТ, Кока-Кола Беверіджиз Україна Лімітед, Крафт Фудз Україна, САН ІнБев Україна, Санофі, СМК, Філіп Морріс Україна, Юридична фірма «Василь Кісіль і Партнери», Юридична фірма «Ілляшев та Партнери», Юридична фірма Sayenko Kharenko, Юридична фірма «Ulysses».

Ярмарок Кар'єри - це Ваш шанс знайти роботу, взяти участь в програмах стажування, отримати інформацію про кар'єрні можливості!

КМЦ, вул. Іллінська, 9.

2 квітня (вівторок)

Фестиваль «Французька весна»

20:00 – 22:00

Фестиваль «Французька весна». Традиційно демонструються новинки французького театру, кіно, музики та літератури. Вуличний театр La Machine проведе піротехнічне шоу «Вогні», при цьому вхід на подію вільний.

Ботанічний сад імені Гришка:

вул. Тимірязєвська, 1 (вхід вільний).

7 березня – 7 квітня

Виставка «До великодня»: експозиція з писанок, рушників та ікон із фондів НЦНК «Музей Івана Гончара»

10:00 – 17:30

вул. Лаврська, 19

12 квітня (п'ятниця)

КМА TALANTS.Final

18:00

КМЦ, вул. Іллінська, 9

